

Β Η Θ Ε Σ Δ Α

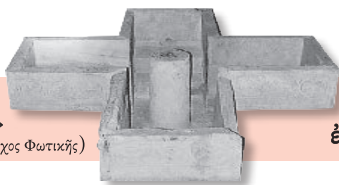
Τ Ρ Ι Μ Η Ν Ι Α Ι Ο Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ε Π Ι Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Α Σ

Ξενίας 4 - 115 28 Άθήνα
(Διαμ. Π. ΚΟΥΛΗ)

Αριθμός φύλλου 229
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2022

«Ο ύπομεινας χρόνιον ἀσθένειαν
ἀγογγύστωσ, ὡς μάρτυς παραληφθήσεται»

(Αγ. Διάδοχος Φωτεινῆς)

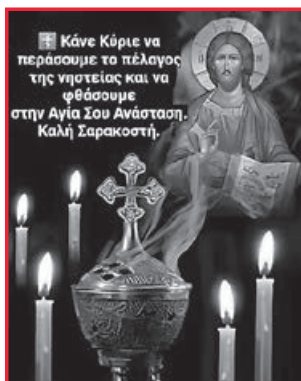
«Πάντα ματαιότης,
ἐκτός τοῦ ὑπηρετεῖν Θεῷ, μόνον»

Πνευματικό στάδιο ἀρετῶν

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή εἶναι πνευματικό στάδιο ἀρετῶν, καιρός μετανοίας καί προσευχῆς, νήψεως καί κατανύξεως, περίοδος νηστείας, ψυχικῆς καθάρσεως καί συγχωρήσεως.

Ὅλη ἡ εὐλογημένη αὐτή περίοδος εἶναι μία ἱερά πορεία, πού προβάλλει ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας κάτ' ἔτος, γιά καθ' ἓνα πιστό πού ποθεῖ νά συμπορευθεῖ μέ τόν Σωτήρα Χριστό, νά συναναστηθεῖ καί νά μετέχει τῆς αἰωνίου θείας Βασιλείας Του.

Ἡ Ἐκκλησία μας ὡς στοργική Μητέρα, μέ τά σωτηριώδη Μυστήριά Της, τίς προηγιασμένες θείες Λειτουργίες, τούς κατανυκτικούς Ἑσπερινούς, τούς λαοφιλεῖς Χαιρετισμούς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τά μεγάλα Ἀπόδειπνα, τόν Μέγα Κανόνα τῆς μετανοίας, ἔρχεται νά μᾶς ἀφυπνίσει καί μᾶς προσκαλεῖ στήν ἄσκηση τῆς ἐγκρατείας, τῆς προσευχῆς καί εὐποιῆς, καί στήν ὁδό τῆς ψυχοσώστου μετανοίας. Αὐτόν τόν ἱερό σκοπό ἔχει ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί μᾶς τόν ὑπενθυμίζει καθημερινά μέ τούς ἱερούς ὕμνους τοῦ Τριωδίου: «*Ἀρχήν κατανύξεως καί μετανοί-*

ας, κακῶν ἀλλοτριώσις, καί παθῶν ἐγκράτεια, διό σπουδάσωμεν, ἀποκοπήν τῶν πονηρῶν ἔργων ποιήσασθαι». Ἡ πάλιν κατά τοῦ κακοῦ καί τῆς ἁμαρτίας ἀπαιτεῖ μετάνοια, ἀπόρριψη τῶν κακῶν, ἔλεγχος τῶν παθῶν καί ἀποκοπή ἀπό τά πονηρά ἔργα. Καί σ' αὐτήν τήν πάλιν ἐπιδίδονται ὅσοι ποθοῦν τόν Θεό καί ἔτσι γίνονται μέτοχοι

καί τῆς τελικῆς νίκης. Ἡ ἀναγκαιότης νά «καθαρίσωμεν ἑαυτούς ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος» εἶναι βασική ἐπιθυμία κάθε ἀληθινοῦ Χριστιανοῦ, καί αὐτό μᾶς τό χαρίζει τό Πανάγιο Πνεῦμα ὅταν: Πράττουμε καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας. Παρέχουμε συγχώρηση στούς ἀδελφούς μας. Ἐλέγχουμε τούς ἀτάκτους λογισμούς μας μέ τήν δύναμη τῆς προσευχῆς. Ἀποφεύγουμε τήν κρίση καί κατάντησι τῶν συνανθρώπων μας. Ἐλεοῦμε τούς πτωχοῦς καί βοηθοῦμε τούς πάσχοντες. Μετέχουμε τῶν θείων Μυστηρίων καί προσευχόμεθα ὑπέρ πάντων ἀνθρώπων. Ἐτσι ἔρχεται ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ καί βραβεύει τήν καρδιά καί τήν σκέψη μας μέ τήν θεϊκή παρουσία καί χάρη. Ἴδιαίτερα τίς ἡμέρες αὐτές μᾶς ἀνουψώνει καί ▶

ή ύμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας πού εἶναι κεκοσμημένη μέ ἐξάισιους καί θεοπνεύστους ὕμνους, τούς ὁποίους θεοφόροι ἄγιοι Πατέρες μέ πίστη καί εὐλάβεια κατέγραψαν καί παρέδωσαν στήν Ἐκκλησία γιά δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τιμή καί ἔπαινο τῶν Ἁγίων μας.

Ξεχωριστή θέση στά ὕμνολογικά ποιήματα τῆς Ἐκκλησίας μας κατέχουν οἱ ὕμνοι πού εἶναι ἀφιερωμένοι στήν Κυρία καί Δέσποινα τοῦ κόσμου, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο Μαρία. Τά Θεοτοκία, τά Θεοτοκάρια, οἱ Παρακλητικοί κανόνες στήν Θεοτόκο, οἱ ὕμνοι στίς ἀκολουθίες τῶν Θεομτορικῶν ἑορτῶν, ὅλα αὐτά τά ἀπανθίσματα τῶν Θεοτοκοφίλων ἁγίων Πατέρων μας καί ὕμνογράφων, ἐκφράζουν τόν πλοῦτο τῆς Θεομτορικῆς παρακλήσεως πρός τό ἀνθρώπινο γένος, ἀλλά καί τήν βαθεῖα εὐσέβεια, πίστη καί ἀγάπη τῶν πιστῶν πρός τήν Πανύμνητο Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί μητέρα ὄλου τοῦ κόσμου. Εἶναι γνωστό πῶς ξεχωριστή θέση κατέχει στίς ψυχές τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ὁ εὐχαριστήριος ὕμνος, οἱ Χαιρετισμοί πρός τήν Θεοτόκο, πού ἀποτελεῖ ποίημα τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί ἐκφράζει τήν ἀπειρη εὐγνωμοσύνη καί τίς θερμές εὐχαριστίες μας στήν αἰτία τῆς σωτηρίας, τῆς χαρᾶς, τῆς ἐλπίδος ἀλλά καί τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου πού εἶναι ἡ ἀνύμφευτος Νύμφη καί ἀιμακάριστος καί παναμώμητος Προστάτης καί βοηθός τοῦ γένους μας.

Εἶναι ἄξιον καί δίκαιον νά τήν ὕμνοῦμε καί δοξολογοῦμε γιά τίς ἀπειρες πρός ἡμᾶς εὐεργεσίες Της. Ἡ νήψη καί ἡ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καί τῆς Παναγίας Μητέρας Του εἶναι φωτοτόκος ἀρετή, πού γεννᾷ τό φῶς καί τήν χαρά στήν ζωή μας. Καί ὅσο περισσότερο ζυμώνεται ἡ ὑπαρξή μας μέ τήν πνευματική ἀσκηση καί μέ τήν προσευχή, ὅσο ἐτοιμάζουμε ἑαυτούς, ὅσο ὑπομένουμε

τίς δοκιμασίες τοῦ Θεοῦ, ὅσο συναισθανόμεθα τίς ἀμαρτίες μας, τόσο περισσότερο ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἔρχεται καί ἐνοικεῖ μέσα μας, καί καθαρίζει τόν νοῦ καί τήν καρδιά μας ἀπό συνειδήσεως πονηρᾶς. Ὁλος αὐτός ὁ εὐλογημένος ἀγῶνας στεφανώνεται μέ τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως πού δέν εἶναι μόνον Πασχαλινή εὐφροσύνη ἀλλά μετοχή τῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἀπό τήν παροῦσα ἀκόμη ζωή.

Σήμερα μέ πόνο ψυχῆς καί συνοχή καρδίας βιώνουμε τά φοβερά συμβαίνοντα εἰς τήν Ὁρθόδοξο χώρα τῆς Οὐκρανίας. Ἐνας λαός φιλόθρησκος καί φιλόθεος, εὐγενής, προοδευτικός καί φιλειρηνικός, ἀπειλεῖται ἐν μέσῳ τοῦ 21ου αἰῶνος, καί εἰς τήν δημοκρατική καί πολιτισμένη Εὐρώπη! Χρέος ὄλων μας εἶναι, ὀλονυκτίως καί γονυκλιῶς -μέ βαθεῖα θλίψη διά τήν ἐνσκήψασα συμφορά- νά ἰκετεύουμε τήν Δέσποινα τοῦ κόσμου, τήν Παναγία Μητέρα μας, ὅπως σπεύσει εἰς τήν κατάπαυση τοῦ ἀδελφοκτόνου πολέμου, ὡς Ὑπέρμαχος Στρατηγός, καί χαρίσει τήν εἰρήνη, πού ἀποτελεῖ θεῖον δῶρημα, διά νά ἐπιδοθοῦν οἱ λαοί εἰς ἔργα εὐποιίας, πολιτισμοῦ, ἀγάπης καί εἰρηνικῆς συνυπάρξεως. Εὐχομαι, οἱ δυσκολίες τοῦ παρόντος καιροῦ νά μετατραποῦν σέ εὐλογίες γιά τόν τόπο μας καί τόν σύμπαντα κόσμο. Καί τίς ἱερές αὐτές ἡμέρες τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πού διανύουμε μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ, νά ἐντείνουμε τίς προσευχές μας πρός τόν Οἰκτίρμονα Θεό καί τήν Παναγία μας, καί νά ζήσει ὁ καθένας μας τήν προσωπική του μεταμόρφωση διά τῆς μετανοίας, γιά νά πλεονάσει τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ πού παρέχεται, ὅπως λέγει ὁ Κύριός μας, στούς ταπεινοῦς καί ἀπλοῦς καί ὑπάκουους πιστούς, καί νά ἀζιωθοῦμε καί τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως.

(**Ἀρχιμ. Ἀλέξιος** Καθηγούμενος
Ι. Μ. Ξενοφῶντος Ἀγ. Ὁρους)

Ἡ Ὁρθοδοξία «σταυρωμένη» ἀπό τίς «ἐθνικές» ἐκκλησίες

Ἡ Ἐκκλησία τήν Ἀ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας ἐορτάζει τόν θρίαμβο τῆς ἀλήθειας! Διασώθηκε ἡ ἀλήθεια καί ἐμεῖς καλούμεθα νά τήν κάνουμε πράξη στή ζωή μας. Ἀλλά, σήμερα πού ἐορτάζουμε τήν Ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων εἶναι τραυματισμένη ἡ εἰκόνα τῆς Ὁρθοδοξίας στά μάτια τῶν ἀνθρώπων.

Σήμερα, δέν διασώζουμε τήν ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅταν αὐτός γίνεται θῦμα ἐνός πολέμου. Σήμερα ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι «σταυρωμένη» ἀπό τίς «ἐθνικές» ἐκκλησίες. Εἶναι ἡ μέρα πού θά πρέπει ὁ καθένας νά ἀναλάβει τίς εὐθύνες του, νά νιώσουμε ὅτι εἴμαστε ἐμεῖς πού πρέπει νά κάνουμε πράξη τήν ἀλήθεια πού μᾶς διέσωσαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Θά πρέπει νά ἐορτάσουμε αὐτό πού εἶναι ἡ ἀλήθεια μας, τήν ἐνότητα, γιά τήν ὁποία πρέπει νά θυσιάσωμε, νά προσευχηθῶμε καί νά εὐχηθῶμε, ἐάν θέλουμε νά πορευθῶμε ἀληθινά στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ πού μᾶς περιμένει.

**Μητροπολίτης
Δημητριάδος Ἰγνάτιος**

Μὴν ἀπελπίζεσαι!

Ἄν ἔχεις ἁμαρτίες, νά μὴν ἀπελπιστεῖς, αὐτά δέν παύω νά σᾶς τά λέω συνεχῶς, καί ἂν κάθε μέρα ἁμαρτάνεις, νά μετανοεῖς καθημερινά. Γιατί ἡ μετάνοια εἶναι τό φάρμακο κατὰ τῶν ἁμαρτημάτων εἶναι ἡ πρὸς τόν Θεόν παρηρσία, εἶναι ὄπλο κατὰ τοῦ διαβόλου, εἶναι ἡ μάχαιρα πού τοῦ κόβει τό κεφάλι, εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, εἶναι ἡ ἀναίρεση τῆς ἀπογνώσεως. Ἡ μετάνοια μᾶς ἀνοίγει τόν οὐρανό καί μᾶς εἰσάγει στόν Παράδεισο. Γι' αὐτό (σοῦ λέω), εἶσαι ἁμαρτωλός; μὴν ἀπελπίζεσαι.

Ἵσως βέβαια ἀναλογιστεῖς: «Μά τόσα ἔχω ἀκούσει στήν Ἐκκλησία καί δέν τά ἐτήρησα. Πῶς νά εἰσέλθω καί πάλι καί πῶς καί πάλι νά ἀκούσω;

Ἡ ἁμαρτία εἶναι τό τραῦμα καί ἡ μετάνοια τό φάρμακο. Ἄν, λοιπόν, ἔχεις παλιώσει σήμερα ἀπό τήν ἁμαρτία, νά ἀνακαινίσεις τόν ἑαυτό σου μέ τή μετάνοια. Καί εἶναι δυνατό, μπορεῖ νά πει κανεὶς νά σωθῶ, ἀφοῦ μετανοήσω; Καί βέβαια εἶναι.

«Μά, ὅλη τή ζωή μου τήν πέρασα μέσα στίς ἁμαρτίες, καί ἐάν μετανοήσω θά βρῶ τή σωτηρία;» Καί βέβαια. Ἀπό ποῦ γίνεται αὐτό φανερό; Ἀπό τή φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου σου... Γιατί ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ δέν ἔχει μέτρο. Καί οὔτε μπορεῖ νά ἐρμηνευτεῖ μέ λόγια ἡ πατρική Του ἀγαθότητα.

Σκέψου μιά σπίθα πού ἔπεσε μέσα στή θάλασσα, μήπως μπορεῖ νά σταθεῖ ἐκεῖ ἢ νά φανεῖ;

Ὅση σχέση ἔχει, λοιπόν, μιά σπίθα μέ τό πέλαγος, τόση σχέση ἔχει ἡ ἁμαρτία σου σέ σύγκριση μέ τή φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ. Καί καλύτερα, θά ἔλεγα, ὄχι τόση, ἀλλά πιό πολλή. Γιατί τό πέλαγος, ἀκόμη καί ἂν εἶναι ἀπέραντο, ἔχει ὄριο, μέτρο καί σύνορα. Ἡ φιλανθρωπία ὅμως τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπερίοριστη. Γι' αὐτό σοῦ ἐπαναλαμβάνω. Εἶσαι ἁμαρτωλός; Μὴν ἀπελπίζεσαι.

(Ἀγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος)

Ἀντώνιος Ξυραφᾶς

Ἀνήμερα τὰ Χριστούγεννα, στίς 25 Δεκεμβρίου 2021, ὁ μεγαλύτερος καί τόσο πολύτιμος ἀδελφός μας καί ἀληθῶς στυλοβάτης τῆς «Βηθεσδᾶ» ἐπί σαράντα δύο χρόνια Ἀντώνιος Ξυραφᾶς ἐκλήθη νά μετάσχει στήν παρατεινομένη ἀνάως καί εἰς τό διηνεκές ἐπουρανίως ἐνεργουμένη τελετουργία τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου· μέ διττήν ιδιότητα: ὡς ἀγνός, ταπεινός πιστός, μαζί μέ τούς βοσκούς καί τὰ προβατάκια τους· ἀλλά καί ἔχοντας ἐγκαταλείψει πλέον τόν δερμάτινο χιτώνα, μαζί μέ τούς Ἀγγέλους.

Ὁ Ἀντώνιος εἶχε γεννηθεῖ τό 1932 στήν Καλαμάτα. Ἀπό τό 1950 ἐγκαταστάθηκε στήν περιοχή τῶν Ἀθηνῶν,

ὅπου καί σπούδασε οἰκονομικές ἐπισημες στό Οἰκονομικό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν (ἀποκαλούμενο τότε ὡς «Ἀνωτάτη Ἐμπορική Σχολή»).

Ἐντιμότατος, ἐφυής, εὐγενέστατος, δημιουργικός, μεθοδικός καί ἐργατικός ἀπασχολήθηκε ἐπαγγελματικά μέ ἐπιτυχία καί κοινωνική ἀποδοχή καί καταξίωση ἀρχικά μέν ὡς λογιστής καί στήν συνέχεια ὡς Οἰκονομικός Σύμβουλος ἤ Οἰκονομικός Διευθυντής σέ μεγάλες Ἐπιχειρήσεις. Ἦδη ἀπό τό 1960 ἔκτισαν μαζί μέ τήν ἐκλεκτή σύζυγό του Μερόπη (τό γένος Βουρνᾶ) μιάν εὐλογημένη οἰκογένεια, καρπός τῆς ὁποίας εἶναι τά δύο παιδιά τους Σταῦρος καί Ἀγγελική· ἔχουν δέ πλέον καί αὐτά δικές τους οἰκογένειες, οἱ ὁποῖες περιλαμβάνουν πέντε συνολικῶς παιδιά· τά πέντε ἐγγόνια τοῦ ζεύγους Ξυραφᾶ.

Ὁ Ἀντώνης ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν ἄνθρωπος ἀκούραστης ἀγάπης καί ταπεινῆς προσφορᾶς· μειλίχιος καί χαμηλῶν τόνων, σπλαχνικός, εἰρηνικός καί εἰρηνευτικός, συνέτρεχε μέ ὅλες του τίς δυνάμεις καί ἀποτελεσματικά, χωρίς νά ἐπιδιώκει, οὔτε κἄν νά δέχεται νά προβληθεῖ ἢ ἔστω νά ἀναγνωρισθεῖ καθ' οἷονδήποτε τρόπο ἢ προσφορά του. Δέν ὑπῆρχε περίπτωση νά πληροφορηθεῖ γιά κάποια δράση συμπαράστασης σέ συνανθρώπους μας καί νά μὴν κάνει ὅ,τι τοῦ ἦταν δυνατόν γιά νά βοηθήσει στό μέτρο πού μπορούσε.

Ἐνας τέτοιος τομέας πού ἀπορρόφησε πολλήν ἀπό τήν ἀγάπη του καί τήν προσφορά του, ὑπῆρξε ἡ στήριξη τῶν παραβατικῶν νέων παιδιῶν. Ἐπί

πάρα πολλά χρόνια ἔσπευδε στό κατάστημα κράτησης ἀνηλίκων στόν Αὐλώνα γιά νά τούς προσφέρει αὐτό πού μπορούσε: τήν αἴσθησις ὅτι ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνθρώπινη ἀξία τους ὅτι κάποιοι τούς βλέπουν ὡς εἰκόνες Θεοῦ, ἀδέλφια μας, καί τούς νοιάζονται. Ἀνάλογη καί σχετική ἦταν ἡ δραστηριοποίησή του στό Φιλανθρωπικό Σωματεῖο «Ὁ Ἅγιος Αὐγουστίνος», τό ὅποιο μέχρι πρὶν μερικά χρόνια (πού διέκοψε ἀπό ἀνυπερβλπτες ἀντικειμενικές δυσκολίες τήν λειτουργία του), παρεῖχε μοναδική στήριξη σέ ἀποφυλακίζόμενους ἀνήλικους κρατούμενους ὁ δὲ ἐθέτετε μάλιστα καί κατάλληλο οἶκημα στόν Μαγούλα, ὅπου «κάθε λίγο καί λιγάκι», μέχρις ἐξοντώσεως τοῦ ἐκάστοτε αὐτοκινήτου του, ἔτρεχε ἀνύστακτος παραστάτης ὁ Ἀντώνιος Ξυραφᾶς. Ἐξ ἄλλου, στά τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1970 συνδέεται στενά μέ τό τότε ἰδρυόμενο Σωματεῖο μας, τήν «Βηθεσδᾶ».

Τακτικό καί σέ διαρκῆ ἐπιστράτευση μέλος τοῦ Σωματείου ἀπό τά πρῶτα του βήματα, γίνεται ἡ ψυχὴ τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς του, καθὼς ἀπό τήν πρώτη του Γενική Συνέλευση μέχρι καί τήν πρόσφατη ἐκλέγεται σταθερά μέλος τῆς. Μπορεῖ νά ἀκούγεται κάπως ἀπλό ἢ νά θεωρηθεῖ ὡς μικρῆς βαρύτητας ἔργο ἢ ἐνασχόλησή του μέ τόν ἐτήσιο ἔλεγχο τῶν οικονομικῶν τοῦ μικροῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου μας ἢ ἔγνοια ὅμως καί τό ἐνδιαφέρον πού εἶχε γιά τήν «Βηθεσδᾶ», τόν ὠθοῦσαν νά ἀσχολεῖται πέραν τῆς τυπικῆς, ἐπιφανειακῆς

ἐξέλεγχης. Ὅλοι οἱ κατά καιρούς Ταμίες μας εἶχαν καί ἔχουν νά θυμοῦνται τήν προσοχή καί τήν μεθοδικότητα μέ τήν ὁποία ἀσκοῦσε μαζί μέ τά ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τούς ἐτήσιους ἐλέγχους, τήν καίριες χρήσιμες καί ἐποικοδομητικές, πάντα καλόπιστες καί διακριτικές παρατηρήσεις του, ἀλλά κάποτε καί συμβουλές του. Ἡ συμπαράστασή του στόν παρακολούθησι τῶν Οἰκονομικῶν τῆς "Βηθεσδᾶ" ἦταν καί κατά κάποια ἔννοια, ἐξακολουθεῖ νά εἶναι, ἀνεκτίμητη, καί καθιστοῦσε τόν Ἀντώνιο Ξ. πολῦτιμο ἐργάτη τοῦ ἔργου τῆς.

Παράλληλα ὁ Ἀντώνιος Ξυραφᾶς ἦταν σταθερό στέλεχος στίς Ἐπιτελικές διοικητικές δομές τῶν «Συνεργαζομένων Χριστιανικῶν Σωματείων "Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος"», διακονῶντας καί ἀπό τήν θέση αὐτή ἐπί πάρα πολλά χρόνια τά ἔργα τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ἄς εἶναι ἀναπαυμένος μέ τήν Χάρη καί τό Ἔλεος τοῦ Κυρίου του, τόν Ὅποῖον τόσον ἀγάπησε δια βίου ὁ χρονικῶς καί τροπικῶς.

Ἄς ἔχει Ἀνάπαυση κατά τό ἄπειρον Ἔλεος τοῦ Χριστοῦ μας καί εἶθε νά εὐχεται καί γιά μᾶς: τήν "Βηθεσδᾶ", τούς πάσχοντες φίλους καί ἀδελφούς μας ἕναν πρὸς ἕναν, ὅπως ἀκριβῶς καί ἐδῶ, στίς συναντήσεις μας καί πέραν αὐτῶν, τούς συναντοῦσε καί τούς συνέτρεχε.

Μεγάλε πολῦτιμε ἀδελφέ μας
Ἀντώνη,

ὁ Χριστός νά σέ ἀναπαύει στά δεξιά
Του καί μὴν μᾶς ξεχνᾶς.

Χρῖστος Γ. Χουτόπουλος

Ἡ τραγικότητα τοῦ πολέμου στήν Οὐκρανία

Ὁ πόλεμος πού ξέσπασε στήν Οὐκρανία μόνο θλίψη καί βαθύ πόνο μᾶς προκαλεῖ, καί προσευχομάστε νά τελειώσει γρήγορα αὐτό τό δράμα πού ἐκτυλίσσεται αὐτές τίς μέρες. Ἐνας γνωστός μου φοιτητής, μού ἔστειλε σέ μήνυμα τό παρακάτω κείμενο τοῦ ἁγίου Σωφρονίου τοῦ Ἐσσεξ καί μακάρι νά τό διαβάσουν οἱ ὑψηλά ἱστάμενοι καί ὅλοι οἱ ὑπαίτιοι τοῦ ἀδελφοκτόνου πολέμου.

«Μέ συνέπαιρνε ἡ αἴσθησις τῶν παθημάτων τῆς οἰκουμένης.... Ζοῦσα γιά χρόνια μέσα σέ πνιγηρή ἀτμόσφαιρα ἀδελφοκτόνου μίσους, ἀρχικά τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου κι ἔπειτα τοῦ (Ρωσικοῦ) ἐμφυλίου πολέμου. Ἐκτοτε μού εἶναι προτιμότερο νά ἀκούω γιά χιλιάδες ἴσως θύματα ἀπό σεισμούς, πλημμύρες, ἐπιδημίες καί ἄλλες θεομηνίες καί καταστροφές, πού προκαλοῦν συνήθως τή συμπάθεια ὄλων, παρά γιά πολέμους, πού σχεδόν χωρίς ἐξάιρεση παρασύρουν τούς πάντες σέ ἠθική συμμετοχή στούς φόνους. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἁμαρτία ἀπό τόν πόλεμο». Πιστεύω πώς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε ἕνα λόγο παραπάνω νά θλιβόμαστε, γνωρίζοντας ὅτι στίς ἐμπόλεμες περιοχές βρίσκονται πολλοί ὁμογενεῖς. Τό ἐνδιαφέρον μάλιστα αὐξήθηκε μέ τόν θάνατο ἀρκετῶν ὁμογενῶν στήν περιοχή τῆς Μαριούπολης. Πολλοί γνωστοί μου τηλεφωνοῦν γιά νά μάθουν σχετικά γιά τούς Ἕλληνες τῆς Οὐκρανίας, ἐνῶ πολλές ἀναφορές γιά τήν ἱστορία τῶν Ἑλλήνων στά Μ.Μ.Ε, διαδίκτυο κ.λπ εἶναι λαθεμένες. Αὐτό στάθηκε ἀφορμή νά γράψω αὐτές τίς γραμμές, μέ βάση τίς πληροφορίες πού συνέλεξα ἀπό τίς ἐπισκέψεις μου στήν Οὐκρανία.

(Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου)

Διακονία ἀσθενῶν

«Αὐτοί πού διακονοῦν ἀρρώστους, ἀνάπηρους κλπ. μέ ἀγάπη καί ὑπομονή, ἂν ἔχουν ἁμαρτίες, σβήνουν τίς ἁμαρτίες τους, μέ τήν θυσία πού κάνουν. Ἄν δέν ἔχουν ἁμαρτίες, ἀγιάζονται. Κάποτε μιά γυναῖκα μού διηγήθηκε μερικά γεγονότα ἀπό τήν ζωή της πολύ θαυμαστά. Ἀπόρησα, γιατί ἦταν καταστάσεις πού συναντοῦμε στούς βίους τῶν Ἁγίων καί αὐτή ἦταν μιά ἀπλή γυναῖκα. Ὄταν μού εἶπε πώς εἶχε περάσει τά περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς της, εἶδα ὅτι ὅλη ἡ ζωή της ἦταν μιά θυσία. Ἀπό νέα

ἀκόμη ὑπηρετοῦσε ἀρρώστους, γιατί στό πατρικό της σπίτι εἶχαν καί τόν παππού καί τήν γιαγιά, πού ἦταν ἀρρωστοί. Ὄταν παντρεύτηκε, ἔμεινε μέ τόν πεθερό καί τήν πεθερά της, πού ἦταν ἐπίσης ἀρρωστοί. Μετά ἀρρώστησε ὁ ἄνδρας της, ἔμεινε κατάκοιτος καί τόν ὑπηρετοῦσε. Ὄλη τήν ζωή της δηλαδή αὐτή ἡ γυναῖκα τήν πέρασε διακονῶντας ἀρρώστους. Διψοῦσε ὅλα αὐτά τά χρόνια νά μελετήσῃ, νά πάει σέ κάποια ἀγρυπνία, ἀλλά δέν εἶχε χρόνο. Ἐπειδή ὁμως ἦταν δικαιολογημένη, ὁ Θεός στό τέλος, τῆς ἔδωσε μαζεμένη τήν Χάρη Του.»

(Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης)

Οί Άγγελοι πάσχουν από «άνεργία»;

Οί Άγγελοι πάσχουν από «άνεργία» διότι έμεις «άπεργούμε»; Όταν προσευχόμαστε στό Θεό δέν τό κάουμε άπλά γιά νά ζητήσουμε κάτι πού θά θέλαμε.

Ή προσευχή εΐναι ή έπικοινωνία μας μέ το Θεό. «Μιλᾶμε» μέσω τής προσευχής. Ευχαριστούμε γιά όλα όσα έχουμε καί δέν έχουμε τό Θεό. Ή προσευχή εΐναι ή συνεχής έπικοινωνία μας μέ το Θεό. Κάθε μέρα, κάθε ώρα καί κάθε στιγμή μπορούμε νά «μιλήσουμε» μαζί Του... Υπάρχουν άνθρωποι πού ζητοῦν τήν προσευχή από τούς άλλους, αλλά οί ίδιοι δέν προσεύχονται γιατί θεωροῦν τόν έαυτό τους άμαρτωλό. Λένε γιά παράδειγμα στους Ίερείς καί Μοναχούς: «Προσευχηθεΐτε γιά μᾶς, πᾶτερ, έσεΐς πού εΐσαστε κοντά στόν θεό καί σᾶς άκούει. Έμεις εΐμαστε άμαρτωλοί καί ό Θεός δέν μᾶς άκούει!». Εΐναι ό εκ δεξιών πειρασμός.

Μιά δικαιολογία γεμάτη ταπεινολογία, γιά νά άποφύγουν τή δική τους ευθύνη γιά τήν προσευχή, αλλά καί τό δικό τους άγώνα. γράφει ένας άγιορεί-

της ιερομόναχος:

«Καμία προσευχή δέν πάει χαμένη. Οί Άγιοι Άγγελοι, έπιτρέψτε μου νά τό πῶ παραστατικά, πάσχουν από άνεργία, γιατί δέν προσεύχονται οί πιστοί όσο έχουν ανάγκη. Γι' αυτό, μόλις βγεΐ μία προσευχούλα από τήν καρδιά, τό νοῦ καί τά χείλη κάθε πιστοῦ, οί Άγγελοι τήν άρπάζουν καί μέ λαχτάρα, προσθέτοντας καί τίς δικές τους πρεσβείες, τήν προσφέρουν στόν φρικτό θρόνο τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ. Οί Άγιοι Πατέρες, έχοντας τήν πείρα αὐτή, έπιμένουν νά γίνουμε άνθρωποι προσευχόμενοι πρωτίστως καί έπειτα σκεπτόμενοι, άνθρωποι άγιασμένοι καί όχι όρθολογιζόμενοι».

(Μητροπ. Άργολίδος Νεκτάριος)

«Έχω έναποθέσει τά πάντα στό Θεό »

Ό γνωστός έπιτυχημένος τραγουδιστής Λούκας Γιώρκας, σέ πρόσφατη συνέντευξή του γιά τίς δύσκολες φάσεις πού πέρασε εξαιτίας τής άναγνωρισιμότητάς του, μίλησε άνοιχτά γιά τίς κρίσεις πανικοῦ πού τόν ταλαιπωροῦσαν στό παρελθόν. «Όπως εΐπε ό τραγουδιστής ό Θεός καί ή έκκλησία τόν βοήθησαν νά ξεπεράσει τό πρόβλημά του. «Στό παρελθόν εΐχα βιώσει κρίσεις πανικοῦ» έξομολογήθηκε ό τραγουδιστής, ό όποϊός μίλησε γιά τόν τρόπο πού τίς ξεπέρασε. «Πέρασα καί από τή διαδικασία τής φαρμακευτικής άγωγῆς, συνομιλῶντας μέ τόν πνευματικό μου καί μέ έναν ψυχολόγο. Μοῦ πῆρε κάποια χρόνια μέχρι νά βρῶ αὐτή τή "συνταγή". Έχω έναποθέσει τά πάντα στό Θεό. Προσπαθῶ νά πηγαίνω όσο πιό συχνά μπορῶ στόν έκκλησία. Έχουμε λανθασμένα τήν άποψη ότι ή εκκλησία εΐναι δικαστήριο καί ότι εΐναι παλιομοδίτικό. Εΐναι ένα νοσοκομείο πού γιαιτρεύει τήν ψυχή, τόν άνθρωπο όλόκληρο» ανέφερε ό Λούκας Γιώρκας.

(newsthesaloniki.gr)

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Σχόλια

Αισθητήρες έλέγχου σέ διαβάσεις καί ράμπες ΑμεΑ

Τέλος στήν παράνομη καί «άντικοινωνική» στάθμευση τών όχημάτων μέσα στήν Αθήνα επιχειρεί νά βάλει ό Δήμος μέ τήν άξιοποίηση τής τεχνολογίας καί τήν έγκατάσταση «έξυπνων» αισθητήρων σέ διαβάσεις καί ράμπες ΑμεΑ.

Πρόκειται γιά τή σταδιακή έφαρμογή ένός ολοκληρωμένου ηλεκτρονικού συστήματος άποτρεπτικής στάθμευσης, Μέχρι στιγμής, έχουν έγκατασταθεί 830 αισθητήρες σέ διαβάσεις καί ράμπες - από τή Λ. Αλεξάνδρας, τό Κολωνάκι καί τήν Όμόνοια μέχρι τό Σύνταγμα, τό Κουκάκι καί τό Παγκράτι - μέ στόχο νά έντοπίσουν όχήματα πού σταθμεύουν παράνομα πάνω σέ αυτές οί άρχές τής Δημοτικής Αστυνομίας. Η λειτουργία τοϋ συστήματος γίνεται ως έξής:

Κάθε αισθητήρας έμφανίζεται σέ ηλεκτρονικό χάρτη τοϋ Κεντρικού Συστήματος Διαχείρισης Παραβάσεων τής Δημοτικής Αστυνομίας. Μέσω τής πλατφόρμας άπεικονίζεται ή κατάσταση τών αισθητήρων καί οϋσιαστικά ή κατάληψη τής διάβασης ή ράμπας από κάποιο όχημα. Άκολούθως, τό κέντρο επιχειρήσεων τής Δημοτικής Αστυνομίας άντιλαμβάνεται σέ πραγματικό χρόνο τίς παραβάσεις καί ενημερώνει τούς παρακείμενους τών σημείων δημοτικούς άστυνομικούς.

Πόλεμος μεταξύ όρθοδόξων είναι άπολύτως άπαραδέκτος

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης σέ έπίσκεψη του στήν Πολωνία προσκεκλημένος τοϋ προέδρου Άντρέϊ Ντούντα, χαρακτήρισε «άδιανόπτες» τίς καταστροφές πού προκλήθηκαν «από αυτήν τή φρικτή είσβολή, στό οϋκρανικό έθνος καί σέ όλον τόν κόσμο».

Στή συνομιλία τους χαρακτήρισε «άδικο καί άσπτήριο» τόν πόλεμο. «Όλοι οί πόλεμοι είναι καταδικαστέοι, αλλά ένας πόλεμος μεταξύ όρθοδόξων είναι άπολύτως άπαραδέ-

κτος», τόνισε, έπισκεπτόμενος μιά όρθόδοξη εκκλησία τής Βαρσοβίας προκειμένου νά προσευχηθεί γιά τήν ειρήνη, ένω έξέφρασε τή λύπη του γιά «τήν κρίση ένότητας» πού αντιμετωπίζουν οί χριστιανοί όρθόδοξοι.

Στήν Οϋκρανία ή πλειονότητα τών κατόικων είναι όρθόδοξοι, όμως έχουν διχαστεί μεταξύ εκείνων πού παραμένουν πιστοί στό Πατριαρχείο τής Μόσχας καί σέ εκείνους πού ακολουθοϋν τήν νέα Οϋκρανική Αϋτοκέφαλη Όρθόδοξη Έκκλησία, τήν αϋτοκεφαλία τής οποίας έχει αναγνωρίσει τό Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης. Η ρωσική ιεραρχία θεώρησε «σχίσμα» αϋτήν τήν αναγνώριση καί διέκοψε κάθε σχέση της μέ τήν Κωνσταντινούπολη. Σήμερα ό έπικεφαλής της, ό Πατριάρχης Κύριλλος, δικαιολογεί τή ρωσική είσβολή στήν Οϋκρανία.

Οί περισσότερες Όρθόδοξες Έκκλησίες αναγνώρισαν σταδιακά τό αϋτοκέφαλο τής νέας Οϋκρανικής Έκκλησίας, όμως ή πολωνική δέν έχει πάρει θέση μέχρι στιγμής.

Η Παιδεία μας έχει χάσει τό όραμά της

Τήν μνήμη τών Αγίων Τριών Ίεραρχών καί Προστατών τής Έλληνικής Παιδείας, Βασιλείου τοϋ Μεγάλου, Γρηγορίου τοϋ Θεολόγου καί Ίωάννου τοϋ Χρυσοστόμου, τίμησε καί φέτος ιεροπρεπώς ή τοπική Έκκλησία τής Δημητριάδος.

Στό κήρυγμά του ό Σεβασμιώτατος τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι «δέν μπορεί νά υπάρξει Παιδεία χωρίς πρότυπα. Οί Τρεις Ίεράρχες είναι ύπόδειγμα φωτός. Ό Βασίλειος, ως πανεπιστήμων, απέκτησε πλῆθος γνώσεων, πού έκανε πράξη ζωής καί αγάπης, μέ τήν «Βασιλειάδα». Ό Χρυσόστομος, μέ τόν σαγηνευτικό του λόγο, μετέδιδε τήν αλήθεια καί ό ίδιος έγινε παράδειγμα σταθερότητας στήν πίστη καί στίς άρχές του. Ο Γρηγόριος, μέ τήν Θεολογία καί τήν άζεπέραστη ύπομονή του, δίδαξε τήν αλήθεια τής πίστεως καί τοϋ Όρθοδόξου δόγματος. Πρέπει, σή-

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Σχόλια

μερα, νά αναβαπτιστούμε στό πνεῦμα τῶν Ἀγίων Πατέρων, καθὼς ἡ Παιδεία μας ἔχει χάσει τό ὄραμά της καί γίνονται ἐπιφανειακά, ἀκολουθώντας τό ρεῦμα τῆς ἐποχῆς καί τήν σύγχρονη ἐκκοσμίκευση. Κι ἄν κάποιος ἐπιχειρήσει νά μεταδώσει Παιδεία μέ Ἀρχές καί πιστεύματα ἱερά, ἔρχεται αὐτό πού ὀνομάζου «προοδευτικότητα», γιά νά καταργήσει κάθε προσπάθεια νά διακρίνεται ἡ Παιδεία μᾶς ἀπό διαχρονικές ἀξίες. Ἄν ἀκόμα διασωθῆται ἡ Παιδεία, ὀφείλεται στό ἔργο ξεχωριστῶν προσωπικοτήτων, πού δέν λειτουργοῦν ὡς ἐπαγγελματίες τῆς ἐκπαίδευσης, ἀλλά διδάσκουν ἥθος καί διασωζοῦν αὐτό πού ζήσαμε ἐμεῖς καί οἱ πατέρες μας, τόν δάσκαλο ὡς ὑπόδειγμα ζωῆς καί ὄχι ἀπλῶς ὡς πάροχο ξερῶν καί ἀνοῦσιων γνῶσεων».

Ἡ πρόσβαση τῶν ἐμποδιζομένων ἀτόμων στό Μ.Μ.Μ.

Τό πρόβλημα τῆς μετακίνησης-μεταφορᾶς στό Μέσα Μαζικῆς Μεταφορᾶς τῶν ἐμποδιζομένων ἀτόμων στίς σύγχρονες πόλεις, παραμένει ἔντονο μέ ἀρνητικές συνέπειες στήν ποιότητα ζωῆς λόγω τῆς μὴ ἱκανοποιητικῆς πρόσβασης στό ΜΜΜ. Ὡς ἐμποδιζόμενα ἄτομα νοοῦνται τά πρόσωπα ἐκεῖνα πού λόγω κάποιας προσωπικῆς αἰτίας ἰδιαιτερότητας ἢ καταστάσεως (ΑμεΑ, Νόσος, Πάθησης, Βλάβης, Ἐγκυμοσύνης, κλπ.) ἢ λόγω διαφόρων φραγμῶν καί ἐμποδίων πού ἐγείρονται στό κάθε εἶδος περιβάλλον ἐμποδίζεται ἡ δυνατότητα καί ἱκανότητά τους γιά πρόσβαση σέ διάφορους χώρους καί στό ΜΜΜ. Τά ἐμποδιζόμενα ἄτομα βάσει στατιστικῶν ἀνέρχονται στό 42.5% τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καί ἀναλύονται ὡς ἑξῆς: 1) 10% Ἀμεα. Ἄτομα μέ κάθε εἶδος Ἀναπηρία. 2) 14% Ἡλικιωμένοι 60-74 ἐτῶν. 3) 6% Ὑπερήλικες ἄνω τῶν 75 ἐτῶν 4) 11% Νήπια 0-4 ἐτῶν καί οἱ συνοδοί των. 5) 1,5% Ἐγκυες γυναῖκες. ἡ κακή ποιότητα τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν δημιουργοῦν συν-

θῆκες ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀτόμων μέ ἀνάγκες στή καθημερινή τους ζωή. Ὁ σχεδιασμός καί ἡ ἀνάπτυξη τῶν μέσων μεταφορᾶς δέν καλύπτει μόνο τίς ὑπάρχουσες ἀνάγκες μιᾶς μετακίνησης τοῦ πληθυσμοῦ ἀλλά σχεδιάζεται νά προσελκύει ὅλο καί περισσότερες ὁμάδες νέων ἐπιβατῶν, ἀπαλείφοντας προβλήματα κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ καί προσφέροντας καλύτερες ὑπηρεσίες σέ ὅλους τοὺς χρῆστες.

Ἐθνικό Σχέδιο Δράσης γιά τά δικαιώματα τῶν Ἀτόμων μέ Ἀναπηρία κ.λπ. Γιά πρώτη φορά στήν χώρα ὑπάρχει ἓνα ὀλοκληρωμένο κείμενο, ἓνα Ἐθνικό Σχέδιο Δράσης γιά τά δικαιώματα τῶν Ἀτόμων μέ Ἀναπηρία, πού θέτει ξεκάθαρους καί μετρήσιμους στόχους, ὥστε νά ἀντιμετωπιστεῖ στήν ὁλότητα τοῦ ἓνα σύνθετο πρόβλημα» τόνισε ὁ πρωθυπουργός, Κυριάκος Μητσοτάκης στήν παρέμβασή του στήν διαδικτυακή συζήτηση μέ ἀντικείμενο τό Ἐθνικό Σχέδιο Δράσης γιά τά δικαιώματα τῶν Ἀμεα. Ὁ κ. Μητσοτάκης τόνισε πῶς ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού ἀνέλαβε τά καθήκοντά του θεώρησε χρέος του νά προχωρήσει σέ αὐτήν τήν πολύ σημαντική δράση, ἐπισημαίνοντας καί τή δική του προσωπική ἐμπειρία: «ὡς ἄνθρωπος, πού εἶχε τό προνόμιο νά μεγαλώσει σέ ἓνα σπίτι μέ ἓνα ἄτομο, τή μητέρα μου, πού εἶχε κινητικές δυσκολίες, ἴσως αἰσθάνομαι μεγαλύτερο τό βᾶρος της εὐθύνης νά ἀντιμετωπίσουμε τό ζήτημα μέ ἓνα ὀλιστικό τρόπο.

Ἡ πανδημία ἀνέδειξε τά πλεονεκτήματα καί τα μειονέκτημα τοῦ ΕΣΥ. Πρέπει νά συνηθίσουμε νά ζοῦμε μέ τόν covid μακροπρόθεσμα. Θέλω νά διασφαλίσω πῶς ἀνεξαρτήτως πού ζεῖ κάποιος στήν Ἑλλάδα θά ἔχει ποιότητα στίς ἰατρικές ὑπηρεσίες. Τά παιδιά καί οἱ ἔφηβοι εἶναι οἱ πλέον εὐάλωτοι στήν κοινωνία μας, ἡ ψυχική τους ὑγεία εἶναι πολύ σημαντική, εἶναι σημαντικό νά τοὺς προσφέρουμε τήν καλύτερη δυνατή φροντίδα σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τήν ψυχική τους ὑγεία», σημείωσε ὁ πρωθυπουργός.

Τό μυαλό είναι ό στόχος

(Ἀργύρης Κουμτζής, ό τυφλός ύποψήφιος Διδάκτωρ)

Ο τυφλός ύποψήφιος Διδάκτωρ τοῦ Max Planck Institute for Solar System Research Ἀργύρης Κουμτζής ἀπαντᾷ ύποδειγματικά σέ ἀπαίσιό σχολίο ἐναντίον του...

"Πρὶν λίγες μέρες μου συνέβη τό ἐξῆς: μία κυρία, καθάρᾳ ἄγνωστη, μοῦ ἀπάντησε, ὄχι καί τόσο εὐγενικά θά ἔλεγα, σέ ἕνα σχολίο καλώντας μέ νά παραδεχτῶ «ἐπιτέλους» πῶς κάνω διδακτορικό χάρη στήν καλή καρδιά τῶν καθηγητῶν πού μέ λυπήθηκαν ἔτσι πού μέ εἶδαν μέ τό ἄσπρο μπαστούνι μου, μιά καί δέν θά μπορούσα νά συγκριθῶ μέ ἕναν βλέποντα φοιτητή.

Εἶναι κρίμα αὐτή ἡ κυρία νά συνεχίσει νά ζεῖ πιστεύοντας κάτι πού δέν στέκει σέ κανένα σύμπαν. Μπορῶ ἴσως νά φανταστῶ γιατί νά καταλήξει κανεῖς στό συμπέρασμα ὅτι ἂν δέν μπορεῖς νά δεῖς μιά γραφική παράσταση ἢ ἕνα διάγραμμα δέν μπορεῖς νά καταλάβεις πῶς δουλεύει ἡ φυσική. Μπορῶ νά φανταστῶ πῶς θά σκεφτόταν κανεῖς ὅτι ἂν δέν βλέπεις τί χρῶμα ἔχει τό μῆλο τοῦ Νεύτωνα δέν καταλαβαίνεις γιατί εἶναι κόκκινο καί γιατί πέφτει στό κεφάλι σου.

Αὐτό πού δέν θέλω νά φανταστῶ εἶναι πῶς κάποιος μπορεῖ νά μὴν καταλαβαίνει ὅτι τό σημαντικότερο ὄργανο στήν ἐπιστήμη εἶναι ὁ ἐγκέφαλος. Ἀπό τή στιγμή πού μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν ἄλλες αἰσθήσεις ὥστε νά μεταφερθεῖ ἡ πληροφορία, πρακτικά ἡ ἀπώλεια μίας αἰσθησης δέν παίζει κανένα ρόλο στήν κατανόηση, κάνει ἀπλά τά πράγματα πιό χρονοβόρα καί δύσκολα μιά

καί χρειάζεται ἔξτρα προσπάθεια καί πείσμα.

Τό γεγονός ὅτι δέν μπορῶ νά «διαβάσω» ὀπτικά μιά γραφική παράσταση μέ 3 ἄξονες δέν σημαίνει ὅτι δέν μπορῶ νά πιάσω ἕνα τάπερ μέ μπιφτέκια καί νά φανταστῶ τρισδιάστατες ἐπιφάνειες, μπορῶ ἀκόμα καί νά τό «δῶ» μέσ στό κεφάλι μου, ἀκόμα καί νά τό σχεδιάσω.

Εὐτυχῶς εἴμαστε τυχεροί καί ἔχει ἀνακαλυφθεῖ ὁ χάρακας, τό μοιρογνωμόνιο καί ἡ rython.

Μέ θυμᾶμαι στό λύκειο νά ἀκούω τήν ἐκφώνηση μιᾶς ἄσκησης γεωμετρίας. Τή στιγμή πού ἡ ὑπόλοιπη τάξη σχεδίαζε ἀρχικά καί τελικά σχήματα καί σπαταλοῦσε μελάνι καί διορθωτικό ἐγώ ἀπλῶς ἔφτιαχνα τό σχῆμα στό μυαλό μου, ἔφτιαχνα νοπέτες εὐθεῖες καί κύκλους καί εἶχα τήν ἀπάντηση σέ δευτερόλεπτα, ἀπλά καί οἰκολογικά.

Τό νά θεωρεῖς ὅτι κάποιος δέν εἶναι ἰκανός νά ἀναμετρηθεῖ ἰσάξια μέ αὐτούς πού ἡ κοινωνία χαρακτηρίζει κανονικούς, εἶναι ὁ ὀρισμός τῆς ἡμιμάθειας καί τοῦ ρατσισμού.

Ἡ φίλη μας, ἰσχυρίζεται ὅτι κάθε μέτριος φοιτητής «θά μέ ἔτρωγε λάχανο». Γενικά ἡ «φάση» δέν εἶναι ἀνταγωνισμός, ἀλλά γιά χάρη συζήτησης οἱ γνῶμες τῶν συμφοιτητῶν πού ἀλληλοεπιδρούσαμε καθημερινά στά ἀμφιθέατρα, εἶναι εὐπρόσδεκτες στά σχόλια (ὄχι δέν ἀνοίγω κανάλι στό youtube... ἀκόμα),

Τό νά σπουδάζει ἕνας ἄνθρωπος μέ πρόβλημα ὄρασης στήν Ἑλλάδα εἶναι μιά μάχη πού ὅταν τήν ξεκινᾷς δέν ξέρεις ἂν θά τήν

κερδίσεις. Χαίρομαι πού τά κατάφερα, πέραν τῆς δικῆς μου προσπάθειας, χάρη στή βοήθεια τῆς οἰκογένειας μου, τῶν καθηγητῶν καί τῶν συμφοιτητῶν μου - βοήθεια ΔΕΝ σημαίνει ψηλότεροι βαθμοί καί ἀντιγραφή ἀλλά, πρόσβαση στό ἐκπαιδευτικό ὕλικό.

Δυστυχῶς ἂν ἔχεις μάθει νά σοῦ χαρίζουν καί νά χαρίζεις, μέ κακό πρόσημο, δύσκολα πιστεύεις ὅτι κάποιος κατάφερε πράγματα στηριζόμενος στήν προσπάθεια καί τίς ἱκανότητές του.

Εἶναι λογικό κάποιος νά μήν μπορεῖ νά φανταστῆ πώς ἓνας τυφλός μπορεῖ νά ἀσχοληθεῖ μέ τίς θετικές ἐπιστήμες καί τήν ἔρευνα, ὅμως πρὶν ἀρχίσει νά ἐκτοξεύει προσβολές θά ἦταν χρήσιμο, καί στόν ἴδιο ἴσως, νά ἐνημερωθεῖ σχετικά.

Προσωπικά δέν μέ ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη μιᾶς ἄγνωστης (ἂν μέ ἔνοιαζε ὑπάρχει καί ἡ νομική ὁδός...), ὅμως μέ νοιάζει νά σταματήσουν νά ὑπάρχουν, ἢ ρεαλιστικά νά μειωθοῦν, οἱ τέτοιου τύπου ἀντιλήψεις. Στενοχωριέμαι εἰλικρινά ὅταν σκέφτομαι πόσο κακό μπορεῖ νά κάνει μιᾶ τέτοια συμπεριφορά στήν ψυχολογία ἑνός ἀνθρώπου πού ἀμφιβάλλει ἔστω καί ἐλάχιστα γιά τόν ἑαυτό του.

Νά τό βράσω ἂν ἔχει παντοῦ ὁδηγούς τυφλῶν στά πεζοδρόμια (πού ἐντάξει καλό εἶναι γενικά νά συμβαίνει) ἂν ὁ μέσος ἄνθρωπος θεωρεῖ πώς κάθε ἐπιτυχία μας ὀφείλεται σέ ἔλεημοσύνη.

Τό ζητούμενο δέν εἶναι νά μᾶς χαριστοῦν θέσεις καί βαθμοί γιά νά σταματήσουμε νά διεκδικοῦμε μιᾶ προσβάσιμη κοινωνία (μέ ἀπλά λόγια γιά νά σταματήσουμε νά «γκρινιάζουμε»), ἀλλά νά ὑφίστανται οἱ ὑποδομές τά ἐργαλεῖα καί ἡ νοοτροπία πού θά μᾶς ἐξασφαλίσουν τήν ἰσότητα στήν καθημερινότητα καί τή γνώση. "

www.fractalart.gr Επιμ: Δ. Νιζαδήμα

Πηγή: *mikropragmata.lifo.gr* -

Ἄρης Δημοκίδης

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ (Λόγοι Πιστεως & Σοφιας)

▶▶ Τό μεγαλύτερο θαῦμα τῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή.

▶▶ Τό πιό μαλακό μαξιλάρι γιά νά κοιμηθεῖ κανεῖς εἶναι ἡ καθαρή συνείδηση.

▶▶ Εἶμαστε ἄνθρωποι, ὅταν γινόμαστε συνάνθρωποι.

▶▶ Κόλαση εἶναι τό μαρτύριο τοῦ νά μή μπορεῖς νά ἀγαπᾷς.

▶▶ Ὁ νοῦς εἶναι μέσα στόν ἄνθρωπο, ἀλλά βρίσκεται συνεχῶς ἔξω ἀπό αὐτόν.

▶▶ Ὅποιος σπέρνει ἀθεΐα, θερίζει ἀναρχία.

▶▶ Ὁ πρῶτος καρπός τῆς ταπεινώσης, εἶναι ἡ πραότητα.

▶▶ Τό ἔλεος καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, παίρνει τόν ἄγριο καί τόν κάνει Ἅγιο.

▶▶ Ἐνα ἀπό τά καλύτερα δῶρα πού μπορεῖ νά κάνει ἓνας πατέρας στά παιδιά του, εἶναι νά σέβεται καί νά τιμᾷ τή μητέρα τους.

▶▶ Ἡ ἀγάπη καί ὁ σεβασμός δέν ἐπιβάλλονται, ὑποβάλλονται.

▶▶ Ἡ ὑπομονή στήν ἀσθένεια, εἶναι ἡ καλύτερη προσευχή.

▶▶ Ὅταν δέν γνωρίζεις καλά τόν ἑαυτό σου, ζητᾷς πολλά ἀπό τούς ἄλλους

▶▶ Τό νά ζητᾷς συγγνώμη, δέ σημαίνει ὅτι ἔχεις ἄδικο, ἀλλά ὅτι ἐκτιμᾷς τόν πλησίον σου περισσότερο ἀπ' τόν ἐγωισμό σου.

▶▶ Ἡ ὁμορφιά ἐνθουσιάζει. Ἡ ἐξυπνάδα εὐχαριστεῖ. Ἡ καλοσύνη σκλαβώνει.

▶▶ ἡ Εὐτυχία γράφεται μέ Ε καί ὄχι μέ €.

Σταματία Βιντζηλαίου

Φοβᾶμαι τὴν ἀγάπην;

Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ! (ἀ' Ἰωαν. 4, 7-8)

Δέν ὑπάρχει οὔτε ἓνας Ἅγιος, πού νά ἔγινε Ἅγιος γιατί φοβήθηκε νά μὴν πάει στήν κόλαση. Ὅσοι ἔγιναν Ἅγιοι, εἶναι γιατί ἀγάπησαν τόν Χριστό. Καί ὁ τελευταῖος Ἅγιός μας, ὁ Ἅγιος Πορφύριος, τί φώναζε σέ ὄλους; «Ἀγαπήστε τόν Χριστό καί μὴν σας νοιάζει τίποτα». Ἐτσι λοιπόν, στόν Θεό δέν πᾶμε μέ τό ζόρι. Δέν πᾶμε ἀπό φόβο. Ὁ φόβος φτιάχνει θρησκολληπτους ἀνθρώπους καί ὄχι Χριστιανούς. Φτιάχνει ἀνθρώπους πού δέν εἶναι ἐλεύθεροι ἀπέναντι στόν Θεό. Δέν τόν ἀγαπᾶνε ἐλεύθερα ἀλλά ἀπό φόβο. Στόν Θεό λοιπόν πηγαίνω ἐλεύθερα, γιατί ἐμπιστεύομαι τό πρόσωπο καί τὴν ἀγάπη Του. Δέν φοβᾶμαι το Θεό. Ὅποιος φοβᾶται τόν Θεό εἶναι ἄρρωστος. Γιατί; Διότι ὁ Θεός εἶναι Ἀγάπη! Φοβᾶμαι τὴν Ἀγάπη; Ε, ἄρρωστος εἶμαι...

(† **Παύλου Μητροπολίτου Σισσανίου & Σιατιστής**)

Διαζευκτικοί προβληματισμοί

- Εἰδήσεις ἢ Εὐαγγέλιο;
- Φόβος ἢ Ἐλπίδα;
- Πολυλογία ἢ Προσευχή;
- Ἀγωνία ἢ Ἀγῶνας;
- Θλίψη ἢ Χαρά;
- Ζήλεια ἢ Καλοσύνη;
- Θυμὸς ἢ Γλυκύτητα;
- Ταραχή ἢ Ἠρεμία;
- Σκληρότητα ἢ Μακροθυμία;
- Ἐνοχές ἢ Ἐξομολόγηση;

(π.Σπ.Ρ)

«εἰς ἑαυτὸν δέ ἐλθὼν...»

Χαράματα τὴν ἄφσες τὴν πατρική ἐστία,
τό σχέδιό σου ἔτοιμο, κανεῖς δέν σέ κρατοῦσε.

Κοφτές κινήσεις, βιαστικές, τό βλέμμα ἀγριεμένο,
τά μάτια σου μαρτύραγαν τὴν βία στή φυγή σου.

Στά πλούτη τοῦ Πατέρα σου μερῖδιο ζητοῦσες,

ἤθελες τό ἄγνωστο μ' αὐτά νά κατακτίσεις.

Τοῦ κόσμου τὴν ἀπόλαυση μονάχα νοσταλγοῦσες,

νόμιζες ἐλεύθερος γιά πάντα πῶς θά ζοῦσες.

Γοργά ἀπομακρύνθηκες χωρὶς νά πεῖς κουβέντα

τά μάτια Του δέν πρόλαβες κλαμένα ν' ἀντικρίσεις.

Το βλέμμα Του γιά μιά στιγμή μονάχα ἄν κοιτοῦσες,

στά πόδια Του θά ἔπεφτες, συγγνώμη νά ζητοῦσες.

Βραδιά ἀφέγγαρη ξεκίνησες τοῦ γυρισμοῦ τό δρόμο,

τά μάτια Του δέν μπόρεσες εὐθέως νά κοιτάξεις.

Βαθὺ σκοτάδι γύρω σου, μὰ σύ δέν ἤσουν μόνος.

ἀπό ψηλά σέ φώτιζε ἡ Ἀγάπη τοῦ Πατέρα.

Στάχυς

Ἀμάρυνθος: Συγκλονίζει ὁ 24χρονος πού ἔπεσε τά Θεοφάνεια γιά τὸ σταυρό καί ἔμεινε παράλυτος

Ἡ χώρα εἶχε σοκαριστεῖ ἀπὸ τὸ ἀτύχημα τοῦ 24χρονου πού βούτηξε γιά τὸν σταυρό καί χτύπησε στὸν αὐχένα του στὴν Ἀμάρυνθο Εὐβοίας, πρὶν ἓνα χρόνο, ἀνήμερα τῶν Θεοφανείων. Ὅλα ξεκίνησαν πέρυσι ὅταν ὁ νεαρός Γιάννης μαζί μὲ τὸν πατέρα του πῆγαν ἀπὸ τὴν Δροσιά Εὐβοίας στὴν Ἀμάρυνθο προκειμένου νὰ μετάσχουν στὸν Ἀγιασμό τῶν Ὑδάτων καί νὰ πιάσουν τὸν Τίμιο Σταυρό.

Ἦθελαν μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ ἐκπληρώσουν τὸ τάμα γιά τὸν ἀδερφό του, ὁ ὁποῖος πάσχει ἀπὸ λευχαιμία. Λίγες μέρες νωρίτερα, τὰ Χριστούγεννα, ὁ 24χρονος εἶχε γίνει δότης μυελοῦ τῶν ὀστέων μὲ σκοπὸ νὰ βοηθήσει τὸν μεγαλύτερο ἀδερφό του. Κατὰ τὴ βουτιά ὁ νεαρός Γιάννης χτύπησε τὸ κεφάλι του καί τραυματίστηκε πολὺ σοβαρά.

Οἱ γιατροὶ στοῦ ΚΑΤ διαπίστωσαν ὅτι ἀπὸ τὸ χτύπημα ὁ νεαρός ὑπέστη πλήρη τετραπληγία. Ἀμέσως ὑποβλήθηκε σὲ χειρουργικὴ ἐπέμβαση καί μεταφέρθηκε στὴν ἐντατικὴ ὅπου παρέμεινε διασωληνωμένος γιά 55 ἡμέρες..

Γιά μέρες ὁ ἴδιος ἦταν σὲ κῶμα. Τελικὰ οἱ γιατροὶ διέγνωσαν ὀλικὴ τετραπληγία. Ἐκτοτε ὁ Γιάννης παραμένει καθηλωμένος σὲ ἀμαξίδιο, ἐνῶ ἡ σύντροφός του Μαρία στέκεται στὸ πλευρὸ του σάν φύλακας ἄγγελος ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή.

Ὡστόσο, δὲ ἔχασε τὴν πίστη του καί παραμένει αἰσιόδοξος γιά τὴ ζωὴ, παρόλο πού ἀντιμετωπίζει μέχρι σήμερα

ἀρκετές δυσκολίες..

Μιλῶντας στὴ δημοσιογράφο Ζήνα Κουτσελίνη τὰ δύο ἀδέλφια ἀναφέρθηκαν στὴν ἀγάπη καί τὴν ἐνότητα πού ἔχουν μεταξύ τους. «Εἴμαστε ὁ ἓνας γιά τὸν ἄλλον», εἶπαν χαρακτηριστικά.

Ἐνα χρόνο ἀργότερα, ὁ ἀδελφός τοῦ Γιάννη βούτηξε καί αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του νὰ πιάσει τὸν Σταυρό, γιά νὰ ἐκπληρώσει τὸ τάμα του γιά τὸν ἀδερφό του. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Γιάννη δέχθηκε πολλὰ μηνύματα ἀγάπης καί εὐχῶν. Ὁ 24χρονος στέλνει τὸ δικό του μήνυμα, τὸ δικό του «εὐχαριστῶ».

Ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτόν καί ὡς ὀλοκάρπωμα δυσίας προσεδέξατο αὐτόν...

Στίς 24 Φεβρουαρίου 2022 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ σέ ἡλικία 40 ἐτῶν ὁ Γεώργιος Παπαδογιάννης, μορφῆ ἀγία, ἥρωική, βαθειᾶς ταπεινώσεως, μεγάλης πίστεως, ἀδιαλείπτου προσευχῆς, ἀφήνοντας λαμπρόν παράδειγμα καί πρότυπον, ὡς ἄλλος Ἰώβ, ὑπομείνας τήν πρόσκαιρη, ἀλλά τόσο βαρειά δοκιμασία, ἐπαναλαμβάνοντας πάντοτε τό χρυσοστομικόν, «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν» καί τρεφόμενος ἀπό τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Παναγίου Ἄμνου.

Ὁ Γεώργιος Παπαδογιάννης, ἐγεννήθη στίς Ρίζες Τριπόλεως στίς 7 Ὀκτωβρίου τό 1981. Ἐφοίτησε στήν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστική Σχολή Κρήτης (2000-2003) καί στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀπό τίς 6 Μαρτίου 2011 (Κυριακή τῶν Ἀπόκρεω) ἔζησε καθηλωμένος, σέ ἀναπηρικό καροτσάκι.

Ἐμεινε τετραπληγικός μετά ἀπό αὐτοκινητιστικό δυστύχημα. Ἀνέβαινε μέρα νύχτα τόν δικό του Γολγοθᾶ, γιά νά φθάσῃ μετά ἀπό ἕνδεκα χρόνια σκληρῆς δοκιμασίας, στήν Ἀνάσταση. Πρόσωπο γεμᾶτο χαρά, μάτια ποῦ ἔλαμπαν ἀπό οὐράνια χάρη, στόμα ἀπό τό ὅποϊον οὐδέποτε ἐξῆλθεν λόγος κακίας, γλῶσσα πού μόνο νά δοξολογῆ τόν Θεόν ἐγνώριζε, καρδιά φλεγόμενη ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ οὐρανοῦ Νυμφίου, τόν ὅποϊον «ἐξ' ἀπαλῶν ὀνύχων ἐπεπόθησε». Πολύς φορές, σέ ὥρες πνευματικῆς περι-

συλλογῆς, σκεπτόμουν, πόσο ἀδύναμος θά ἦμουν νά σηκῶσω ἕνα τέτοιο σταυρό, πού αὐτός ἀγόγγυστα, θαυμαστά, μέ μεγάλη ὄντως ὑπομονή, μέ μεγίστη ταπεινώση καί βαθειά πίστη καί προσευχή ἐσῆκωσε. Τόν προετοίμασεν ὁ Θεός ἀπό μικρό παιδί, νά σηκώσῃ αὐτόν τόν σταυρό τοῦ ἐπιγείου μαρτυρίου του.

Ἀπό νωρίς ἔζησε τόν πόνο τῆς ὀρφάνιας, ἀφοῦ στά 11 του χρόνια ἔφυγε γιά τόν οὐρανό ἡ ἀγαπημένη του μητέρα, Βασιλική. Τόν θυμάμαι κατά τήν ὥρα τῆς ἐξοδίου Ἀκολουθίας της, στόν Ἅγιο Ἀθανάσιο Ριζῶν, νά στέκεται μέ οὐράνια γαλήνη, ὡς ἄγγελος πάνω ἀπό τό κεφάλι της. Μάνα του ἀπό τότε, στάθηκε ἡ ἀείμνηστη γιαγιά του, πού ἀγωνίστηκε μαζί μέ τόν πατέρα του νά τόν μεγαλώσουν, μαζί καί τόν ἀδελφό του. Τόν θυμάμαι, ὅταν ἀνέβαινε στό Μοναστήρι μας, στόν Ἅγιο Νικόλαο τῶν Βαρσῶν, καί ἄφηνε στό πετραχήλι μου, τούς πόνους καί πόθους τῆς ψυχῆς του καί τήν ἐπιθυμία τῆς καρδιάς του νά ὑπηρετήσῃ ὡς Κληρικός, τήν ἀγία μας Ἐκκλησία.

Μέ ζέση ψυχῆς στον γιο Ἀθανάσιο, στίς Ρίζες, δοξολογοῦσε τόν Κύριό μας, προσευχόμενος, ψάλλοντας, μετέχοντας στήν Μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. ἔτοιμάστηκε γιά νά ἐκπληρώσῃ τήν μεγάλη του ἀπόφαση. Ὅμως ὁ Θεός τοῦ ἐτοίμασε ἄλλο στάδιο ἀγῶνων λαμπρῶν, ὥστε νά φανῆ ἡ ὀμορφιά τῆς ψυχῆς του, νά ἀστράψῃ ἡ πίστις του ὡς φῶς, μέσα στά σύγχρονα σκοτάδια καί νά γίνῃ γνωστή ἡ μεγάλη ὑπομονή του. Ἐνθυμοῦμαι μέ βαθεῖα συγκίνηση τά λόγια του, ὅταν τόν ἐπισκεπτόμουν. «Πάτερ μου, ἔχω τόση χαρά πού δέν μπορῶ νά σοῦ τήν περιγράψω...

Εἶμαι ὁ πιό εὐτυχησμένος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου...

Ἀπολαμβάνω τό μεγαλύτερο δῶρο πού θά μπορούσε νά ἔχῃ ἄνθρωπος ἐπάνω στή γῆ...» Ὅταν νοσηλεύταν στό νοσοκομεῖο, μοῦ ἔλεγε: «Βρίσκομαι πάτερ στόν παράδεισο... Ἐδῶ εἶναι τόπος καταπαύσεώς μου... Οἱ Γιατροί καί οἱ Νοσοκόμες εἶναι οἱ ἀγ-

γελοι πού τοὺς ἔστειλε ὁ Θεός νά μέ ὑπηρετήσουν...» Καί ἄλλοτε... «Τώρα πάτερ μιλῶ πραγματικά μέ τόν Θεό. Τώρα καταλαβαίνω τί σημαίνει νά ζῆ μέσα σου ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί νά γλυκαίνει τήν ὑπαρξή σου ὁ Κύριος... .. Τώρα αἰσθάνομαι πόσο κοντά μου εἶναι ἡ Παναγία μας, πόσο μᾶς ἀγαπάει, πόσο κοντά μας εἶναι οἱ Ἅγιοι...» Ἀλλά ἤδη μετέστη στά οὐράνια σκηνώματα ἔχοντας μαζί μέ τά ἄλλα πνευματικά ἐφόδια καί τήν τόσην ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς του καί αὐτός ἀγάπησε. Ἀλήθεια πόσο ἀγάπησε τόν κάθε ἄνθρωπο! ἡ προσευχή του ἀδιάλειπτη πρὸς τόν Θεό, περιελάμβανε πάντοτε τά αἰτήματά του γιά τοὺς πονεμένους, τοὺς ἀρρώστους, τοὺς ἐμπεριστατούς, ὅλους ὅσοι ἀντιμετώπιζαν προβλήματα στή ζωή τους, στό γάμο τους, μέ τά παιδιά τους, μέ τήν ἐργασία τους... ἡ προσευχή τοῦ ἦτο δροσιά καί γιά τοὺς μεταστά-ντας, ὅσους ἐγνώριζε ἀπό τότε πού ἦταν μικρό παιδί, μέχρις ὅτου ἔκλεισε τά σωματικά του μάτια. σχεδόν καθημερινῶς, ἔστειλε μηνύματα καί εἰς ἐμέ καί εἰς ἄλλους πατέρας μέ δεκάδες ὀνόματα γιά νά τά μνημονεύσω-με στήν προσευχή μας καί κυρίως στήν Θεία Λειτουργία. Τά κρατῶ ὡς θησαυρό πνευματικό καί ἐπιθυμῶ νά γνωρίζῃ ὅτι θά συνεχίσω νά μνημονεύω ὅλους ἐκείνους πού ἀγάπησε, γνωστούς καί ἀγνώστους. [...]

Ἦδη εὐρίσκεται ἐν χώρα δικαίων καί ἁγίων, ἀναπαύεται ἐν οὐρανοῖς μετά τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησά-ντων καί δέεται ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

**(Ἀπόσπ.ὀμιλίας:
Μητροπ. Πατρῶν
κ.κ. Χρυσοστόμου)**

«ἀγάπην δέ μή ἔχω, οὐδέν εἰμί...»

(Κορινθ. α',13)

Ἦμουν πεινασμένος, κι ἐσεῖς ἰδρύσατε ἕνα σύλλογο μέ ἀνθρωπιστικούς σκοπούς, ὅπου συζητούσατε γιά τήν πείνα μου.

Ἦμουν στή φυλακή, κι ἐσεῖς τρέχατε στήν Ἐκκλησία, γιά νά προσευχηθεῖτε γιά τήν ἀποφυλάκισή μου.

Ἦμουν γυμνός, κι ἐσεῖς συζητούσατε σοβαρά γιά τίς ἠθικές συνέπειες τῆς γύμνιας μου.

Ἦμουν ἄρρωστος, κι ἐσεῖς γονατίζατε γιά νά εὐχαριστήσετε τό Θεό, πού σᾶς ἔδωσε υἰεῖα.

Ἦμουν ἄστεγος, κι ἐσεῖς μοῦ κάνατε κήρυγμα, γιά τόν πλοῦτο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Φαίνεται πώς εἶστε τόσο εὐσεβεῖς, τόσο κονιά στό Θεό. Ὅμως ἐγώ πεινώ, εἶμαι πάντα μόνος, γυμνός καί ἄρρωστος, φυλακισμένος καί ἄστεγος.

Κλάους Μπέγκ

(Παρουσίαση: Δημήτριος Σακκαλάκ)

«ΒΗΘΕΣΣΔΑ»

Τριμηνιαῖο Δελτίο Ἐπικοινωνίας

ὁμώνυμου Ὁρθόδοξου Χριστιανικοῦ
Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου Μέριμνας Ἀναπήρων
(ΣΑ. Ἀπόφ. Πρώτ. Ἀθηνῶν 3911/78).

Ἰστοσελίδα: www.bithesda.gr

Γραφεῖο: Ξενίας 4 - 115 28 Ἀθήνα (Διαμ. Π. ΚΟΥΛΗ)

Τηλ. 210 775 1022 - 210 729 3285

Ἐπεύθυνος συντάξεως καί Ἐπιμέλ. Ἐκδόσεως

κατά τόν νόμον: Ἰωάννης Χούπας

Κονοπισσοπούλου 9, Τ.Κ. 115 24 Ἀθήνα

Τηλ. 210 6922347 - e-mail: houpasg@otenet.gr

Ἐπεύθυνος Περιοδοικοῦ:

Τό Διοικητικό Συβούλιο τοῦ Σωματείου

**Διανέμεται δωρεάν και συντηρεῖται
μέ κορηγίες φίλων.**

Παρακαλοῦμε νά αποστέλλετε τήν προσφορά
τῆς ἀγάπης σας στον ταμῖα:

Χρήστο Χαλκιοπουλο

Παπαναστασίου 7 - Τ.Κ. 151 27 Μελίσσια,

Τηλ. 210 81 05 178

μέ ταχυδρομική ἐπιταγή

ἢ

καταθέτοντας στον τραπεζικό λογαριασμό:

Τράπεζα Πειραιῶς: 6274-010207-694

GR3901712740006274-010207-694